

Delavnica št. 6: Mladi in novi kmetje

Dr. Irma Potočnik Slavič, Filozofska fakulteta, Oddelek za geografijo

Za ohranjanje vitalnosti, prožnosti in konkurenčnosti evropskega podeželja je izjemnega pomena delovanje kmetijskega sektorja: le-ta se sooča s premajhnim dotokom mladih in inovativnih kmetijskih praks. Zato v pripravah na Skupno kmetijsko politiko po letu 2020 različne evropske ustanove, povezane z razvojem kmetijskega sektorja (npr. CEJA, DG AGRI in Kompetenčni center za razvojne napovedi pod sloganom »Kmetje prihodnosti – leta 2040« ipd.), skušajo pridobiti različne pobude in priporočila, predvsem pa informacije od neposredno udeleženih, kako oblikovati prihodnje stimulatивно podporno okolje za pomladitev in razvoj kmetijskega sektorja.

Izkušnje iz različnih evropskih držav (npr. z Irske, Nemčije, Nizozemske, Belgije, Francije, Portugalske, Združenega kraljestva, Bolgarije in Slovenije) nakazujejo, da so pri naslavljanju nakazanih razvojnih ciljev z vidika mladih in novih kmetov ključni: podporno okolje, prenos znanja in povezovanje. Raziskava med mladimi kmeti v Sloveniji pa je tudi nakazala, da bo tako pri poslovnih modelih potrebno pozornost nameniti tudi raznovrstnim prilagoditvam (npr. podnebnim, trženja, učnih programov ipd.).

V delavnici nas zanima:

- (1) s kakšnimi **ovirami** se soočajo tako mladi in tudi novi kmetje, ki vstopajo v kmetijski sektor (npr. ovire pri dostopanju do kmetijskih zemljišč, kapitala, znanja, tržišča, delovne sile itd.);
- (2) kakšne **rešitve** bi tako mladi kot novi kmetje potrebovali, ko vstopajo v kmetijski sektor in pri izvedbi njihovega poslovnega modela;
- (3) kako se mladi in novi kmetje, ki vstopajo v kmetijstvo, **vključujejo v življenje na podeželju** in kako prebivalci podeželja v vsakodnevem življenju **doživljajo** prisotnost mladih in novih kmetov?

Slovenija spada med države, ki se soočajo z neugodno starostno strukturo na kmetijah, zato je pomladitev kmetijskega sektorja ena prednostnih razvojnih nalog. V vseh evropskih državah pa je prisotna tudi težnja, da se v kmetijstvo vključujejo ljudje različnih starosti in izkušenj (iz kmetijstvom, a tudi z drugih področij – trženje, komunikacija, menedžment ipd.). Zato je za razvoj sektorja pomembno, da prepozna pričakovanja in potrebe tako raznovrstnih akterjev in da se pravočasno oblikuje ustrezno podporno okolje (na področju kmetijske svetovalne službe, izobraževalnih ustanov, finančnih spodbud ipd.), zagotovi potrebna znanja in akterjem ter deležnikom omogoča, da se medsebojno soočajo in povezujejo.